चिकीर्षितस्य ग्रंथस्याऽविग्नपरिसमाप्यां शिष्टाचारानुमितश्रुर्तिबो-धितकर्ज्ञच्यतानमिष्टदेवतानमस्कारलक्षणं मंगलं शिष्पशिक्षांपं निवधन् चिकीर्षितं प्रतिज्ञानीते ॥ निथायेति ननु मंगलस्य समाप्तिसाधनन्वं नास्ति मंगले कृते पि Kiraṇávalyádau samáptyadarṣanát, मंगलाभावे पि कादंबयादौ समाप्तिदर्शनात् । etc.

Utraque pars anno 1776 a Bhúdeva exarata est. (Walker 200^b.)

606.

Foll. 60-122. Linn. 15. Tarkabhásháprakáşiká, quo commentario Chinnabhaṭṭa Tarkabháshá librum, a Keşavamiṣra scriptum¹, succincte exposuit. Incipit:

यस्य निश्वसितं वेदाः यो वेदेभ्योऽखिलं जगत् निर्ममे तमहं वंदे विद्यातीर्थं महेश्वरं १ सकृत्रत्वापि यं लोको लभते शांतिसंपदं स नः पायादपायेभ्यो योगानंदनकेसरी २ भवसंचितपापौघविध्यंसनविच्छाणं विद्यांथकारभाखंतं विद्यराजमहं भजे ३

चिकोिषतस्य ग्रंथस्य निःप्रत्यूहपरिपूरणाय शिष्टाचारपरिप्राप्तवि-शिष्टेष्टदेवताप्रणामं मनसा विधाय तत्र प्रेद्यावतां प्रवृत्तिसद्धये विषयप्र-योजने निर्द्दिशन् चिकीिषतं प्रतिजानीते। वालोऽपि य इति etc. 2

In fine haec leguntur: iti ṣrí-Harihara-mahárája-paripálitena sahajasarvajna-Vishņudevárádhya-tanújena Sarvajnánujena Chinnabhaṭṭena virachitáyáṃ Tarka-bhásháprakáṣikáyám prameyádiparichhedaḥ samáptaḥ. Quibus Chinnabhaṭṭa Hariharam regem patronum invenisse traditur. Medio in libro Udayana (Kiraṇávalí, Kusamánjali), Kandalíkára, Maṇḍanamiṣra, Varadarája, Váchaspatimiṣra, Vádíndra, Ṣálikánátha (Praṣastapáda-bháshyavyákhyáne), alii laudantur.

Haec voluminis pars anno 1659 a Jayatilaka (ṣrí-Dvípachhandire) accurate exarata est. (Walker 205°.)

607.

Foll. 95-108. Linn. 9. Fragmenta commentarii ad Keşavae Tarkabháshám, foll. १५. १६. et २१-३२. Incipit: तु संयोगादिजनकघटादिवृत्तितया न पूर्वोक्तान्यथासिद्धवछेदकधर्मव्याप-कतया कारणतानवछेदकत्वमिति प्राचीननयानुसारी पंथा: ॥ ननु स्वर्गे प्रति पूर्वभावे etc.

Hoc fragmentum e commentario Gauríkántae desum-

tum esse, a Mádhavadeva in Tarkabháshásáramanjarí sexcenties improbati, indiciis quibusdam suspicor quidem, non affirmo.

Haec folia circiter annum 1770 exarata sunt. (Walker 180f.)

608.

Foll. 126-138. Atmatvajátivicháras, liber a Mahádeva, Mukundae filio, scriptus. Incipit:

> प्रणम्येशपदांभोजं महादेवेन तत्वतः । इशसाधारणात्मत्वजाती युक्तिनिगद्यते १

ननु कथं जीवेश्वरसाधारणात्मत्वजातिसिद्धिः । न च जीवात्मिति सिद्धाया आत्मत्वजातेः श्रीतात्मव्यवहारवलेनेश्वरे संबंधकत्यनात् तस्या एव लायवेनात्मपदशक्यतावछेदकत्वकत्यनाचेश्वरात्मसाधारणात्मत्वजा-तिसिद्धिरिति वाच्यं।

In fine haec: ईश्साधाराणात्मत्वजातिवादो यमङ्गतः । महा-देवेन विदुषा विदुषां तृष्टये कृतः ॥ इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणाभिञ्चपुण-तामकरोपनामकश्रीमुकुंदपंडितात्मजश्रीमन्महादेवपंडितविरिचत खात्म-त्वजातिविचारस्समाभः ॥

Haec folia circiter annum 1780 a Durlabharáma exarata sunt. (Walker 201^h.)

609.

Opuscula septem. Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 127. Long. 13. Lat. 4.

Foll. 1-20. Linn. 10. Sádrisyavádas, libellus a Mahádeva compositus. Incipit:

प्रगम्य परमं धाम शिवाख्यमशिवापहं।
- यते त्व सादृश्यं महादेवेन तत्वतः १

सादृश्यं सप्तपदार्थानितिरिक्षपदार्थों न वेति विप्रतिपित्तः । न च सप्तपदार्थातिरिक्षपदार्थाप्रसिध्या नैतादृशी विप्रतिपित्तः सभवतीति वाच्यं etc.

Gangeșa quum in Upamánachintámaņi ad septem categoriarum a philosophis plerisque statutarum numerum duas novas *similitudinem* et *facultatem* (ṣakti) addidisset, Mahádeva hoc libello priorem ab adversis virorum quorundam opinionibus vindicare studuit.

Desinit in disticho: निर्णीतिमह सादृश्यं समासेन सुयुक्तिभिः। महादेवेन विदुषा तनोतु विदुषां मुदं॥

Haec folia anno 1799 exarata sunt. (WALKER 180a.)

610.

Opuscula novem. Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 148. Long. $9\frac{1}{9}$. Lat. 4.

Foll. 1-35. Linn. 8-10. Dharmitávachhedakatápra-

¹ Isque maximam partem Gautamae nyáyasútra in usum suum vertit.

² Tarkabháshá (E. I. H. 47) ab hoc disticho incipit: बालोऽपि यो न्यायनये प्रवेशमत्येन वांछत्यलसः श्रुतेन । संक्षिप्रयुक्त्यन्विततर्क-भाषा प्रकाश्यते तस्य कृते मयैषा ॥